Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26897
Copyright: Admont, Benediktinerstift

da necessitas occupauit. quo si acutu & feruens assit inge
nium facilu ad hereat eloquentia legentib & audientib eloquen
tes. qm eloqntie pceptis sectantib. nec desunt ecclastice lit
te & pt canone mauectorntatis arce salubrit collocatu. qs
legendo bo capax & sud n agat s; tantu m reb q ibi dnr in
tentus sit. & eloqo q dnr du inbis usat induit. accedente
vt maxime exercitatione siue sebendi siue dictandi. pos
tmo & dicendi q sedm pietatis ac fidi regtam sentit. Si au
tem desit ingenium. nec illa rethorica pceptis capiunt. nec
si magno labore in cultata qntula cuq parte capiant ali
qd psunt. qnqde & ipsi q ea didicerit & copiose ornate q di
cunt. n oms ut sedm ipsa dicant posse ea cogitare cu dnt
si n debis disputant. immo v ut ullos eos ee existimo.
q utrq possint. & dre bn & ad hoc faciendu pceptis illa
dicendi cogitare cu dnt. Cauendu e enim ne fugiant ex
animo que dicenda s cu adtendit ut arte dicant. & tn
in sermonib atq dictionib eloqntiu impleta reppiunt
pceptis eloqntie. de qb illi ut eloquerent n cogitauerit.
siue illa didicissent siue ne attigissent qde. Implent
qppe illa qa eloqntes s. n adhibent ut sint eloquentes.
Qua pp cu ex infantib loqntes n fiant n locutones dicen
do loquentiu. cur eloqntes fieri n possunt. nulla loqn
di arte s; elocutones eloqntiu legendo & audiendo & qn
tu assequi cedit imitando. Qd ita fieri ipsis quoq; ex pi
mur exemplis. Nam sn pceptis rethoricis nouimus plu
rimos eloqntiores plurimis q illa didicerit. sn lectis v &
audtis eloqntiu disputationib & dictionib nemine. Na
neq; ipsa arte gmmatica q discit locutionis integras i
digerent pueri. si eas unt boes q integre loquerent esse
daret & uuue. Nescientes qppe ulla noia uicioy qcqd in
eiosu cu qm ore loqntis audirent sana sua suetudine